

Lysias' olympiske tale

Taler

Lysias
Taleskriver

Sted

Olympia

Omstændigheder

De Olympiske Lege

388 eller 384 f.v.t.

1 Vi bør huske Herakles for mange gode gerninger, mine herrer, men særligt fordi han i sin omsorg for hele Grækenland var den første til at sammenkalde til denne konkurrence. Før i tiden havde bystaterne opfattet hinanden som fremmede,

2 men da han havde afsat tyranner og nedkæmpet volds mænd, skabte han både en konkurrence på råstyrke, en kappestrid om rigdom og en opvisning i kløgt på den skønneste plet i Grækenland. Alt det gjorde han, så vi kan mødes for at høre og se på. Han mente nemlig, at et stævne her ville være et udgangspunkt for et indbyrdes venskab blandt alle grækere.

3 Dette satte han altså i værk, og jeg er ikke kommet her bare for at tale hen i vejret eller for at stille op i en strid om ord. Den slags er efter min mening sofisternes gebet, disse ganske unyttige mennesker, der kæmper for deres levebrød; en god mand og værdifuld borger skal derimod give råd om væsentlige spørgsmål, og jeg kan se, hvor skidt det står til med Grækenland: store dele er i hænderne på barbarerne, og mange stater er undertrykt af tyranner.

4 Hvis det skete på grund af vores manglende styrke, måtte vi lære at leve med vores skæbne. Men når nu årsagen er indre stridigheder og gensidig rivalisering, var det så ikke værd at bringe det ene til ophør og forebygge det andet? For vi

ved godt, at mens man kan tillade sig uenighed i opgangstider, skal man i den modsatte situation finde de bedste løsninger.

5 Vi kan jo se farerne: de er både store og truer fra alle sider. I ved, at magten ligger hos dem, der behersker havet, at perserkongensidder på pengeskatten, og at græske tropper tilhører dem, der kan betale hyren. Perserkongen selv har skaffet sig mange skibe, og det har tyrannen på Sicilien også.

6 Derfor er det rigtigt af os at indstille vores krig med hinanden og søge efter en redning i enighed. Vi må skamme os over fortidens begivenheder og frygte for, hvad fremtiden vil vise, og vi må kæmpes med vore forfædre, der fik barbarerne til at miste deres eget land i deres forsøg på at erobre fremmede lande, og som fordrev tyrannerne og skabte en frihed fælles for alle.

7 Mest af alt undrer jeg mig over holdningen hos spartanerne, som bare ser til, mens Grækenland bliver slået. De er fuldt fortjent Grækenlands ledere, både på grund af deres ivoende styrke og deres militære viden, og de er de eneste, hvis byer ikke er blevet hærget, selvom de ikke er befæstede; de har ikke haft politiske oprør, de har ikke lidt nederlag og de lever altid efter de samme regler. Derfor er der en forventning om, at den frihed, de har skaffet sig, vil vare ved, og at de som Grækenlands redningsmænd før i tiden også vil tænke på eftertiden.

8 Der kommer ikke en bedre mulighed i fremtiden end den nuværende, for vi skal ikke opfatte ofrenes skæbne som noget, der ikke kommer os ved, men som noget, der kan overgå os. Vi må ikke bare se tiden an, indtil begge parters tropper marcherer mod os. Nej, vi skal standse deres aggression, mens tid er.

9 Hvem kan ikke blive oprørt over at se, hvor store *de* er blevet ved vores indbyrdes krig? Disse begivenheder, som ikke alene er skammelige men også dødsens farlige, har givet dem mulighed for at gøre, hvad de har gjort, men for grækerne har det ikke været muligt at hævne sig på dem ...

Kilde

Tortzen, C. G. (2014). Fire taler af Lysias. AIGIS – nordisk tidsskrift for klassiske studier, 14(1), 1-20.

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Festtale, Taler fra Antikken (7. årh. fvt. til 6. årh. evt.)

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lysius-olympiske-tale-388-eller-384-f-v-t>